

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

22. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,86 €

5. ČERVNA 2022

Z obsahu:

**Milost času a smlouva
životních období**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 23. února 2022,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

**Blahoslavený
Eustach Kugler**

Libor Rösner
- strana 4 -

Z dopisů

sv. Františka Saleského
sv. Janě Františce
de Chantal (17)
- strana 5 -

**Boží moc,
která v nás působí**
- strana 8 -

**Biskup Josef Hlouch
a smírná oběť**

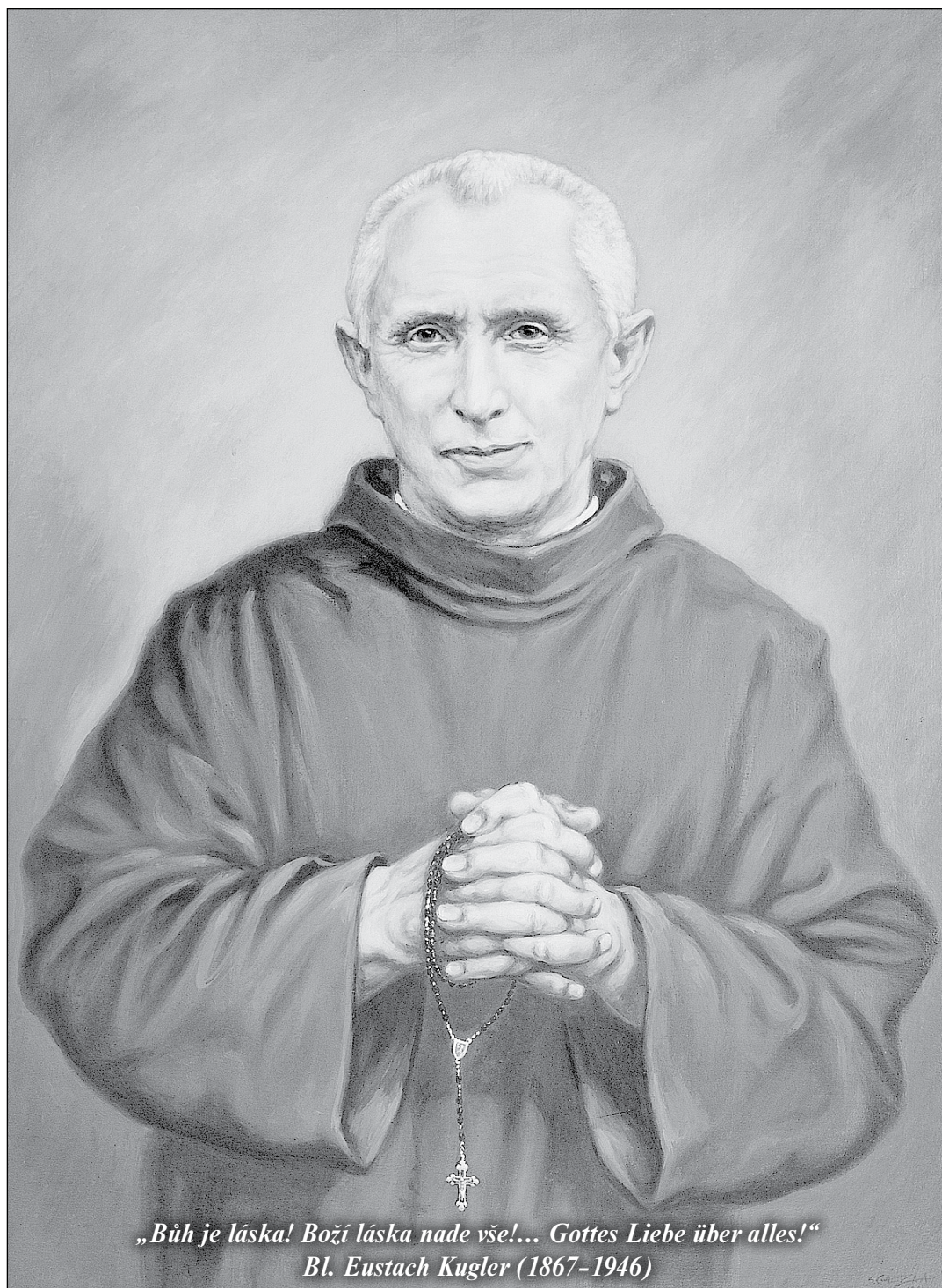
Anička Zelíková
K 50. výročí smrti
prof. ThDr. J. Hloucha
- strana 10 -

**IV. kongres o Božím
milosrdenství**

Slavkovice / Nové Město
na Moravě
- strana 11 -

Marxismus

a neomarxismus (2)
Grzegorz Kucharczyk
- strana 12 -

„Bůh je láska! Boží láska nade vše!... Gottes Liebe über alles!“
Bl. Eustach Kugler (1867-1946)

Milost času a smlouva životních období

Katecheze papeže Františka při generální audienci 23. února 2022, Řím, aula Pavla VI.

I stane se potom: Vylejí svého ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění. Rovněž na otrocky a otrokyně vylejí v oněch dnech svého ducha. Avšak každý, kdo vyzývá Hospodinovo jméno, se zachrání. (Jl 3,1-2.5)

Drazí bratři a sestry, dobré ráno! Dokončili jsme katechezi o svatém Josefovi. Dnes začínáme katechetickou cestu, na které hledáme inspiraci v Božím slově o významu a hodnotě stáří. Zamysleme se tedy nad stářím. Již několik desetiletí se tento věk života týká skutečného „nového lidu“, kte-

rým jsou starší lidé. Ještě nikdy v historii lidstva nás nebylo tolik. Nikdy nás nebylo tolik jako nyní, nikdy nehrozilo takové riziko, že budeme odhozeni, jako nyní. Starší lidé jsou často považováni za „přítěž“. V dramatické první fázi pandemie to byli právě starší lidé, kdo zaplatil nejvyšší cenu. Už dříve byli tou nejslabší a nej-

zanedbanější částí společnosti: za života jsme je příliš nevidali a neviděli jsme je ani umírat. Také jsem našel Chartu práv starších lidí a povinností komunity: byla vydána vládami, není vydána církví, je to světská věc: je dobré, zajímavé vědět, že starší lidé mají práva. Bude dobré si ji přečíst.

Stáří je spolu s migrací jedním z nejpálčivějších problémů, kterým lidská rodina v současnosti čelí. Nejde jen o kvantitativní změny, ale o jednotu jednotlivých

Pokračování na str. 7

Je velmi paradoxní, když se svým vyjádřením stávají hlasateli křesťanské víry Ježíšovi nepřátelé. Tak jako v případě pohanského kněze, který zvolal: „Tady je ve hře velká neviditelná moc, která brání našemu záměru!“ (str. 8-9) Měl na mysli člověka, který byl „umyt ve vodě a pomazán olejem“. Podle svědectví sv. Řehoře Naziánského se přihlásil jeden dvořan, který byl nedávno pokřtěn a pomazán k boji. Kým byl pomazán? Řeč je o Duchu Svatém, jehož příchod do večeraďla apoštolů setrvávajících spolu s Pannou Marií na modlitbách dnes slavíme. V tomto příběhu se moc Trojjediného Boha projevila velmi silně, neboť zlí duchové byli přinuceni dát se na útěk a pohanští kněží museli oběť zanechat nedokonanou. Pán Bůh nachází různé cesty, jak projevit to, že on je skutečným Pánem tohoto světa...

Také novodobí popírači Pána Boha v rámci rozličných filosofických systémů namlouvají i dnes člověku, že on - člověk - je absolutním pánem sama sebe a že on sám může rozhodovat o svém štěstí a osudu, jen když bude důvěřovat vlastním silám. (str. 12-13) Jistě, tím, jak zde na zemi žijeme, rozhodujeme o svém štěstí a osudu, avšak i prostá životní zkušenost nám napovídá, že pravého, věčného štěstí pouze vlastními silami není možné dosáhnout. K tomu je zapotřebí milost Boží, ať už si ji uvědomujeme, nebo ne. Nejhorší pak, co může člověk udělat, je přizpůsobovat svoji životní filosofii sobě samému,

Editorial

svým představám. V konečném důsledku to vede k tomu, že pro takto smýšlející lidi neexistuje žádná univerzální, absolutní pravda. Ovšem realita je, jak víme, jiná: existuje Pravda, kterou je Trojjediný Bůh. A jedna z Božských osob, Duch Svatý, nám tuto skutečnost pomáhá odhalovat a přivádí nás k této Pravdě.

Důležité pak je, co máme v srdci. Bude-li tam něco nestálého, balast či snad dokonce něco zlého, pak bude i náš život navenek působit neustáleně, ba i nelaskavě, zle. Svědectví mnoha nevěřících dokládají, že život vyzářující vnitřní klid a lásku je něčím neodolatelným, obdivuhodným, oslovujícím. Žel, zatvrzelost lidských srdcí je dnes tak velká, že ani takové životní příklady mnohdy nestačí k jejich obrácení. Ten, kdo nosí ve svém srdci Ducha Svatého, má v sobě lásku a onen vnitřní pokoj, který je nadpřirozenou milostí Boží a za to je třeba Pánu děkovat. Stěží si můžeme přát více než co sv. František Saleský: „Věčná Moudrost ať je navždy v našem srdci, abychom mohli vychutnávat dary nekonečné sladkosti Ježíše Krista ukřižovaného.“ (str. 6) A s Ježíšem ukřižovaným jsme schopni snášet i všechna trápení, která nás v životě potkají...

Pravá láska k Pánu Bohu a k bližnímu je velká zbraň. O tom asi nikdo z nás nepochybuje, ale je ji třeba neustále vná-

šet do tohoto světa. A to je misionářský úkol každého křesťana! Již před více než osmdesáti lety vyjádřil ThDr. Josef Hlouch v jednom svém dopise služebnici Boží Aniče Zelikové bolest, která trápila nejen jeho srdce: „Myslím, že nic tolik Kristovo Srdce neboli jako skutečnost, že mizí ve světě láska.“ (str. 10-11) A připomeňme, že zvláště obětující se láska, přinášející svůj život Pánu Bohu na oltář jako smírnou oběť za druhé, za vykoupení hříšných duší.

Jak nesnadné je být nositelem takové lásky! To víme z vlastní zkušenosti. Kde tedy hledat zdroj, z něhož bychom mohli kdykoliv čerpat potřebnou sílu k obnově a růstu této lásky? Blahoslavený Eustach Kugler by nám ukázal na kostel a řekl by: „Tam je náš Vůdce.“ (str. 4-5) Adorace eucharistického Krista - z ní můžeme načerpat onu sílu, ba ještě více ze zbožné účasti na mši svaté a hodného přijetí Kristova Těla ve svatém přijímání. Živý Pán Ježíš - to je náš Vůdce, naše Cesta, Pravda a Život. A protože tvoří jednotu Trojjediného Boha se svým Otcem a s Duchem Svatým, je naše láska a důvěra v jeho moc také láskou a důvěrou v Otce i Ducha Svatého. Prosme tedy svého Pána spolu s Pannou Marií, Matkou Církve o milost vytrvat v této lásce a důvěře, které jsou tak stěžejní pro šťastný život náš i druhých lidí, s nimiž nás pojí naše pozemská pouť životem.

Daniel Dehner

Dnes slaví tvá Matka Církev své narozeniny a u této slavnosti nesmíš chybět. Nechej se Duchem Svatým odvést do Jeruzaléma, abys tu znovu prožil rozhodující událost dějin spásy i dějin světa. Pros jej, aby sis z dnešní slavnosti odnesl především hlubší a přesvědčující poznání místa a úkolu, které on pro tebe stanovil v tomto nejvznešenějším duchovním organismu.

Oživující Duch dává tělu Církevě vždy v pravý čas to, co potřebuje, jak se o tom můžeš přesvědčit již v den jeho prvopočátku. Ve Svatém městě jsou dnes shromážděni poutníci z celého světa. Zatím ani netuší, jak nesmírná je ona nečekaná milost, která je pro ně uchystána. Duch Páně všechny obdivuhodně svolal k večerádlu, aby jim oznámil spasitelnou zvěst o zmrtvýchvstalém Mesiáši. Připravil si k tomu sbor apoštolů, jak to Pán přislíbil, a viditelně je naplnil svým žarem, aby přesvědčivě promlouvali k velkému zástupu z nejrůznějších národů. Jak jinak se to může stát, než když tito první posluchači uslyší radostnou zvěst každý ve své vlastní řeči! Jestliže tě udivuje, jak tito nevzdělaní rybáři rázem ovládají neznámé jazyky, je tu jen jedno vysvětlení: Je to tím, že tu nikdo z nich nemluví sám za sebe, nýbrž tak, jak jim Duch dává promlouvat.

Celé shromáždění nad tím oprávněně žasne a vůbec nechápe, co to má znamenat.⁽¹⁾ Avšak jsou tu i takoví, kterým je zatěžko připustit, že se stali svědky velikých Božích skutků, a myslí si, že si pomohou ze svých rozpaků, když se Kristovým svědkům ke své vlastní škodě budou s povýšeností vysmívat. Ale mužové z Galileje, neohrožení hlasatelé radostné zvěsti, jsou v tomto případě nástrojem Božího Ducha, který je mnohem mocnější než sám hukot jeho vichru. Síla jeho milosti se nedá zastavit a najde si svou cestu ke všem, které si povolá Pán, náš Bůh.⁽²⁾ Ti mají v srdci i na rtech nakonec jediné správnou otázku: *Bratři, co máme dělat?* Je to otázka, která by měla stále zaměstňovat i tebe.

Odpověď apoštolů je adresována nejen zde přítomným, ale i všem budoucím: Je třeba se obrátit, a tak se zachránit z toho zvráceného pokolení⁽³⁾, které nedokáže překročit svou povýšenou skepsi a ještě se v ní utvrzuje tím, že dává průchod svému pohrdání.

Druhé vtělení

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní slavnosti

Přijměte Ducha Svatého!

Vidíš, jak rychle roste zástup těch, kteří naopak pod vlivem Ducha již při tomto prvním hlásání s radostí uvěřili? To, čeho jsi svědkem, překračuje všechno očekávání. Ještě před několika dny se všichni ti, kteří patří k Ježíši z Nazareta, skrývali ve strachu za zavřenými dveřmi. Duch Boží však dnes naplnil svým hukotem nejen horní síň, ale celé město. *Kvas vzkynul*⁽⁴⁾ a už jej nikdo nezastaví. Již dnes tu bude před večerádem zcela veřejně pokřtěno na tři tisíce duší.⁽⁵⁾

Uznej sám, že to, co se tu děje, může se uskutečnit opravdu jenom pod vlivem Ducha Svatého. Před lety v tichu nazaretského domku vzešel z téhož Ducha v lůně panenské Matky tělesný život Syna člověka. Dnes za hukotu vichru nastává druhé vtělení. Moc Nejvyššího zastínila Večeradla a z Ducha Svatého se tu počalo a rodí Kristovo tajemné Tělo, které silou Ducha poroste až do skonání věků. Ve všech jeho údech koluje jeden a tentýž božský život a každý z nich musí s Pavlem vyznat: *Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus*.⁽⁶⁾

Oživující Duch nepřestává rozdělovat těmto živým údům Kristova Těla své obdivuhodné a rozmanité dary, tak jako je dává apoštolům v tuto chvíli, kdy je zapotřebí promluvit ke shromážděným, ke každému v jeho řeči. Je tu však podmínka, která stále platí: *Projevy Ducha jsou jednotlivcům dány k tomu, aby mohli být užiteční*. Ani tvoje spoluúčast na životě z Ducha Svatého nesmí zůstat v úrovni pasivního živoření, nýbrž jako skutečně živý a zdravý úd máš žít tím, že se na výsost aktivně účastníš na přijímání a předávání života, a to v úplné podřízenosti životodárnému Duchu. Čím lépe poznáš s úžasem, jak se moudrost Stvořitele projevuje obdivuhodnou souhrou všech složek biologického těla, tím pokorněji se musíš sklonit před působením životodárného Ducha a otevřít se jeho vedení, abys byl platným údem božského Těla, do kterého jsi byl ve křtu přivtělen.

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 2,1-11

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? My Parthové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kapadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové, slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

Dokončení na str. 6

Jestliže se ti zdá, jako by časem mimořádné, a přece řádné projevy Ducha pomínuly, pak to není proto, že by se Pramen živý⁽⁷⁾ během doby vyčerpával, nýbrž proto, že údy zmalátněly, a to především, když si myslí, že už dostatečně vypsely a že už samy nejlépe vědí, čeho je zapotřebí, a nakonec už ani nevidí, že neslouží Duchu a Tělu, nýbrž jen samy sobě.

O jaké dary je dnes třeba usilovat, abychom v dnešním světě byli opět užiteční druhým? Zdá se, že posluchače dneška neosloví výmluvnost ani cizí řeči. Je třeba usilovat o dary lepší⁽⁸⁾. Svět potřebuje přesvědčující příklad charismatické lásky, která nemyslí na sebe, všechno vydrží a nikdy nepřestává⁽⁹⁾, sebeobětující činné lásky, která jde jako láska Pána a Hlavy těla až do krajnosti⁽¹⁰⁾. Pane, sešli nám svého Ducha a obnov tvářnost země!⁽¹¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Lk 1,29; ⁽²⁾ Sk 2,39; ⁽³⁾ srov. Sk 2,40;

⁽⁴⁾ srov. Mt 13,33; ⁽⁵⁾ Sk 2,41; ⁽⁶⁾ Gal 2,20;

⁽⁷⁾ hymnus Veni Creator Spiritus;

⁽⁸⁾ 1 Kor 12,31; ⁽⁹⁾ tamt. 13,7; ⁽¹⁰⁾ srov. Jan 13,1

⁽¹¹⁾ srov. Ž 104,30.

Blahoslavený Eustach Kugler

„Bůh je láska! Boží láska nade vše! Všechno z lásky k Bohu v čase i na věčnosti!“ Tyto myšlenky byly hybnou pákou života bl. Eustacha Kuglera. Z lásky k Bohu sloužil svým bližním v čase, z lásky k Bohu se raduje z jeho slávy na věčnosti a tam se za nás také přimlouvá. „Boží láska nade vše!“ Zmíněná slova si zapsal někdy zkraje 40. let minulého století. Boží láska nade vše - Gottes Liebe über alles. V době, kdy celý národ byl nucen ve státní hymně zpívat, že nade vše je Německo: Deutschland, Deutschland, über alles...

Rodnou obcí budoucího blahoslaveného Eustacha, pokřtěného ovšem jménem Pěstouna Páně – Josef, bylo 15. ledna 1867 bavorské Neuhaus. Vyrůstal s pěti staršími sourozenci, avšak bez otce, jenž zemřel, když bylo Josefovi sedm let. Je nasnadě, že to citelně zasáhlo finanční situaci početné rodiny, která se musela uskromňovat ještě více než předtím. Nedotklo se jí to však v duchovní rovině – víra nadále, ba snad ještě více formovala její členy a vztahy mezi nimi.

Jelikož matka měla hluboko do kapsy, nikdo se tehdy nedivil, že se Josef začal již ve svých 13 letech rovněž přičiňovat o zahánění nedostatku. Učil se zámečnickem a přitom musel dřít až 12 hodin denně, zakoušeje ustavičné peskování a bití ze strany svého nerudného mistra. Mnohem horší však na něj čekalo – neuvážeností jednoho z učňů spadl z lešení a zle si pohmoždil nohu. Zranění se nepodařilo zahojit a Josef tak i po propuštění z nemocnice zůstal invalidou.

Vrátil se domů, leč jen nakrátko – pár týdnů poté totiž pohřbil svou matku. Jako úplný sirotek se uchýlil ke své sestře v Reichenbachu, pro niž bylo samozřejmé, že se mladšího bratra ujme. Josef u ní ovšem nežil zadarmo – pracoval v dílně jejího muže a svého švagra, taktéž zámečníka. Přesun k sestře do Reichenbachu byl pro Josefa, aniž by to tušil, životním krokem.

Švagr totiž dostal v roce 1891 zakázku u milosrdných bratří, kteří v Reichenbachu plánovali obnovit bývalý benediktinský klášter. Při pracích se Josef seznámil se zástupcem převora P. Eligiem Neumelerem. Tento kněz byl zběhlý v léčení různých neduhů a příkladnou péči si poradil i s Josefovou nohou, s nehojící se mokvající ranou, kterou se mu podařilo zacelit, jakkoliv špatně srostlá zlomeni-

na trápila Josefa až do smrti a omezovala jeho pohyb.

Pro mladého pacienta však bližší setkávání s bohabojným řeholníkem znamenalo mnohem více. Již pozorování milosrdných bratří zpovzdálí ho nenechávalo vlažným. Osobní kontakt mu pak dal ještě více a především zažehl jiskru touhy po tom, stát se jedním z nich.

V roce 1893 tedy zahájil kandidaturu a přijal řeholní jméno Eustach. Zranění z lešení mu potom naplnění snu o hábitu milosrdných bratří málem překazilo. Regule řádu stanovovaly, že o přijetí do řádu každého kandidáta mají bratři hlasovat. V Eustachově případě skončilo hlasování v jeho neprospěch – negativní stanovisko bratří vyjádřili právě kvůli nemocné dolní končetině mladého kandidáta, obávali se, že by to mohlo být velkou překážkou v jeho službě v řádu. Na příkaz vedení řádu se ale hlasování opakova-

Blahoslavený Eustach Kugler (vpravo) s Günterem Mauermannem před novou nemocnicí v Řezně

Blahoslavený Eustach Kugler s modelem a plánem moderní nemocnice se 450 lůžky, kterou vybudoval v Řezně

lo. Není přitom vyloučeno, že bratří byli instruováni, aby tentokrát nebrali zranění v potaz a zaměřili se čistě jen na jeho osobnostní rysy – a Eustach prošel. Léta Páně 1894 tak mohl ke své velké radosti zahájit noviciát v Neuburg an der Donau, rok nato složil časné sliby a za další tři roky sliby věčné.

Vstupem do noviciátu započal více než padesát let obětavé služby druhým, navzdory svému utrpení s nemocnou nohou, které nedával najevo. Velmi ochotně obstarával všechny možné práce, hlavně se ale věnoval svým milovaným nemocným ve všech zařízeních, v nichž milosrdní bratří působili – v nemocnicích, sanatoriích či domovech pro přestárlé. Byl ztělesněním laskavosti a vlídnosti – tyto dvě vlastnosti vyvěraly z Eustachova vztahu k Bohu i s Bohem.

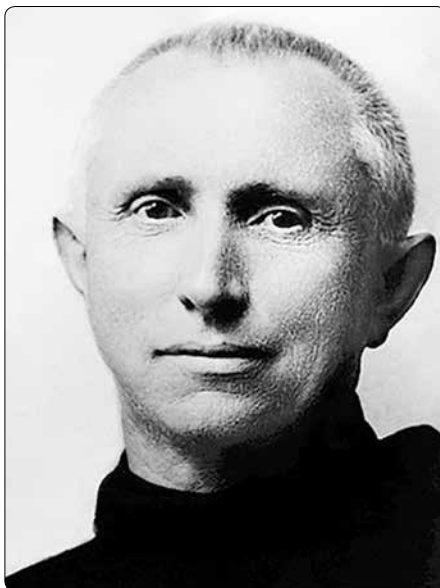
Plně a bez výhrad mu důvěřoval, plně a bez výhrad se mu odevzdal. Stejně tak v naprosté plnosti důvěřoval a odevzdával se Panně Marii, kterou miloval, jak jen nejlépe může syn milovat matku. Jak by také ne. „V okamžiku, kdy umírala moje matka, zvolil jsem si za svou matku Marii.

Chci ještě jednou vše, co jsem a co mám, ložit do jejich rukou,“ zapsal si později.

Několikrát byl zvolen kvardiánem kláštera, dokonce se stal i provinčním ministrem – tento úřad spravoval moudře celých 21 let až do své smrti. Během té doby se mu v Řezně podařilo vybudovat moderní nemocnici se 450 lůžky a vedle ní po nějakém čase i školu pro řádový dorost. Zcela se při stavbě spolehl na Boží Prozřetelnost, proto neváhal řád zadlužit s přesvědčením, že Pán se postará. „*Nic nebude chybět,*“ ujišťoval spolubratry. Nemýlil se, nechyběl ani feník.

P. Eustach Kugler byl mužem modlitby, čišela z něj usebranost, nevyvratitelný vnitřní pokoj. Jeden z jeho spolubratrů prohlásil: „*Bratr Eustach vedl provincii skrze modlitbu. Jeho víra stála na Skále, kterou je Kristus. Žádné vichry ani bouře, žádné události, ani ty nejtěžší a zdánlivě nezvládnutelné ho nemohly odradit od konání dobra či oslabit jeho úsilí plně se posvětit službě nemocným při naprostém odevzdání se našemu Pánu.*“

V čele provincie stál i v dobách nejtěžších – v letech druhé světové války. Prokázal tehdy obdivuhodnou kuráž. Už jen konstatování, že absolvoval třicet výslechů na gestapu, působí dosti děsivě. Nikdy však nepodlehł nátlaku a hrozbám, aby vyrazil cokoli na své spolubratry či

Blahoslavený Eustach Kugler

zradil Krista. Zachoval si tvář, důstojnost. Svou neochvějností, svým heroickým postojem zachránil život, či přinejmenším svobodu řadě spolubratrů. Samozřejmě ale nemohl zabránit odvlčení těch, které gestapo jednoduše odvést chtělo, nikdy se tak ovšem nestalo na základě jeho slabosti. K tomu připočteme, že gestapo provádělo v jeho klášteře časté prohlídky, stejně tak provádělo prohlídky archivních materiálů provincie řádu. Přesto v tomto neustálém psychickém tlaku vytrval ne-

ochvějně na správné straně a nedal se zlomit. Naopak, když do Řezna zavítal Hitler a někteří bratři ho chtěli spatřit na vlastní oči, neváhal jim Eustach Kugler ukázat na špitální kapli a říct: „*Tam je náš Führer.*“ Bylo to určitě i projevem velké důvěry vůči nim, za takováto slova se popravovalo...

Když pak spojenecké letectvo uspořádalo na Řezno hromadný nálet, zaměřilo se především na továrnu na letadla Messerschmitt. Ta prakticky sousedila s Eustachem vystavěnou nemocnicí. Téměř po celou dobu dvaceti vln náletů se Eustach Kugler modlil před svatostánkem klášterní kaple, než byl doslova přinucen odebrat se do krytu. V modlitbách neustával ani tam. A vymodlil zázrak – zatímco továrna byla srovnána se zemí, vedle stojící nemocnice přečkala dvacet náletů bez zásahu...

Válku přežil, leč jenom o rok. Jeho život ukončil nádor žaludku, vzešlý ze vředy, kvůli němuž dlouhá léta trpěl nevýslovnými bolestmi. Poslední týdny ho bolesti soužily již natolik, že nemohl vstát z lůžka v řezenském klášteře. Na něm pak po přijetí svatých svátostí odevzdal 10. června 1946 svou duši Pánu.

Dne 4. října 2009 Eustacha Kuglera papež Benedikt XVI. prohlásil za blahoslaveného.

Z dopisů sv. Františka Saleského sv. Janě Františce de Chantal (17)

**139. Matce de Chantal – II. –
č. 692 – str. 54**

Obsah: Ovoce tajemství Letnic. Duch moudrosti a duch statečnosti.

Annecy, 22. května 1611

... „Probud' se, vánku severní, přijď, vánku jižní, ať voní moje zahrádka, ať její balzámy proudí jak bystriny, ať proudí hojně.“⁽¹⁾ Ó má předrahá Dcero, jak Vám ze srdce přeji tento milý vánek, který přichází od jihu božské lásky, tohoto Ducha Svatého, který nám dává milost, abychom po něm toužili a pro něj dýchali! Ach, moje drahá Dcero, jak velmi bych si přál

dát Vám nějaký dárek! Jsem však chudý a na druhé straně se nehodí, abychom se v den, ve kterém nás Duch Svatý obdarovává, zdržovali tím, že bychom i my chtěli dávat si nějaké dary. V ten den nemáme očekávat nic jiného než to, co z jeho velké štědrosti dostaneme. Můj Bože, jak opravdu velice potřebuji ducha statečnosti! Jisté je, že jsem slabý a churavý, ale tím se chlubím, „aby na mně spočinula moc Kristova“⁽²⁾. Dávám přednost spíše tomu, abych před Bohem byl spíš slabý než silný, protože slabé on bere do náruče, zatímco silné zpravidla vodí za ruku. Věčná Moudrost ať je navždy v našem srdci, abychom mohli vychutnávat dary nekočné sladkosti Ježíše Krista ukřižova-

ného. Řekněte velké Dceři⁽³⁾, aby se jako já pyšnila svou slabostí, která je nejlepší podmínkou k tomu, abychom dostali sílu. Ach, komu totiž dát sílu, nežli slabým?

Dobrý večer, nejdražší Dcero. Kéž ten svatý oheň, který všechno v sobě přeměňuje, by chtěl opravdu přeměnit naše srdce tak, aby už nebyla ničím jiným než láskou a abychom tak už více nebyli milujícími, ale láskou. Abychom už nebyli dva, ale jeden sám, poněvadž láska všechno spojuje ve svrchované Jednotě. Sbohem, má drahá Dcero. Vytrvejme v tužbě po té jednotě, ze které Bůh nám doposud dal těšit se do té míry, kolik to náš stav slabosti může unést. On učiní, že se z ní mnohem dokonaleji budeme těšit v nebi.

**356. Matce de Chantal,
v Paříži - III. - č. 1676 - str. 291**

*Obsah: Výjimečnost daru inteligence.
Dar, který ho doplňuje.*

Annecy, okolo 15. června 1620

Ach, moje nejdražší Matko, kéž bych mohl dostat a dobře použít dar svaté inteligence proto, abych hlouběji pronikl do hlubin svatých tajemství naší víry. Je to proto, že se tato inteligence podrobuje podivuhodně vůli ke službě tomu, kterého inteligence uznává tak podivuhodně dobrým a ve kterém zůstává jakoby pohlčená a získaná. Tak, že jako intelekt chápe, že žádná věc není dobrá, když ji srovnává s tou Dobrotou, tak i vůle nemůže více milovat jinou dobrotu, když ji srovnává s tou Dobrotou, jako když oko se zaměří v kontemplaci na slunce, není víc schopno vidět jiné světlo.

Protože však, dokud jsme v tomto světě, nemůžeme milovat jinak než tak, že konáme dobro, protože naše láska musí být aktivní, jak o tom budu mluvit zítra v kázání, když Bůh bude chtít, potřebujeme tedy dar rady proto, abychom mohli rozpoznat to, co máme praktikovat a konat pro tuto lásku, která nás nutí. Protože zde není nic jiného, co by nás tak nutilo ke konání dobra, jako láska nebeská. A abychom věděli, jak máme konat dob-

ro, jakému dobru máme dávat přednost a k čemu máme použít naši aktivitu lásky, Duch Svätý nám dává dar rady.

Tady tedy, to je naše duše dobře zaopatřená, s dobrými zásobami svatých darů z nebe. Duch Svätý, který nám pomáhá, ať je vždycky naší útěchou. Moje duše a můj duch ať ho věčně ctí! Snažně ho prosím, aby chtěl být vždycky naší moudrostí a naší inteligencí, naší radou, naší silou, naším věděním a naším smílováním a aby nás chtěl naplnit duchem bázně k věčnému Otcí.

Neslavili jsme svaté svátky svatodušní bez Vás, protože si velice dobře vzpomínám na to, jakou úctu máte k této slavnosti.

397. - III. - č. 2045 - str. 839

Obsah: Důvody utrpení a způsob, jak ho snášet. Tři léky proti rozrušení, které duši způsobují události v tomto pozemském životě.

Z fragmentů z let 1605-1608

Vzpomeňte si často na to, že náš Pán Vás spasil tím, že trpěl a všechno snášel a že my také musíme něco vykonat pro naši spásu tím, že budeme snášet potupy, protivenství a bolesti. Pak tedy musíme snášet toto všechno velice vlídně a odevzdaně, jak nám to je jen možné.

Máme přijmout všechno to, co se Bohu zalíbí nám poslat.

Proto se ničím nezneklidňujte kvůli tomu, co Vás potká v tomto pozemském životě, pomyslete často na jeho krátkost a na to, že budoucí život bude věčný.

Myslete také na Boží Prozřetelnost, která cestami lidem neznámými řídí všechny události k většímu dobru těch, kteří se ho bojí. Uvažujte o všem nepřijemném, co se Vám až do nynějška stalo, a jak toto všechno se rozplynulo a zmizelo. Tak to bude také s tím, co se Vám stane od nynějška do budoucna. Za všech okolností jde o to, praktikovat vlídnou trpělivost.

398. - III. - č. 2046 - str. 840

Obsah: Úcta, kterou je třeba mít ke kněží.

Z fragmentů z let 1605-1608

V žádném případě neschvaluji, aby se používalo kněží jako sluhů rodině, jenom pro kšeftování s věcmi pozemského života. Třebaže opravdu chudoba by jim i to dovolila, anebo způsobila, že by po tom také toužili, vzhledem k tomu, že jsou neuhlazení a lidé nízkého původu, zůstává však vždycky pravdou, že nemáme zapomínat na povinnou úctu, kterou vyžaduje jejich postavení a jejich stav.

Vidím, že všude se na ně hledí podle jejich původu a společenského postavení, ale nemohu to snášet bez velké bolesti v srdci.

(Pokračování)

Sestavovatel a překladatel:

paní Jiřina Giusio a don Jan Ihnát, SDB.

*Dopisy svatého Františka Saleského
svaté Janě de Chantal. 2020*

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Pís 4,16.

⁽²⁾ Srov. 2 Kor 12,9-10. (Ale on mi řekl: „Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.“ A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova. Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě když jsem slabý, jsem silný.)

⁽³⁾ Sestra Marie-Jacqueline Favre.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - 1 Kor 12,3b-7.12-13

Bratři! Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“ Dary jsou sice rozmanité, ale pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Tělo je také pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo - ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo

svobodní - všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

Evangelium - Jan 20,19-23

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Milost času a smlouva životních období

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

věkových skupin, tedy o skutečný referenční bod pro pochopení a ocenění lidského života v jeho celistvosti. Ptejme se sami sebe: Existuje přátelství, existuje spolenectví mezi různými věkovými skupinami, nebo převládá oddělenost a zavržení?

Všichni žijeme v čase, kdy vedle sebe žijí děti, mladí lidé, dospělí a starší lidé. Poměr se však změnil: dlouhověkost se stala masovou a ve velké části světa se děti rodí pomalu. Mluvili jsme také o demografické zimě. O nerovnováze, která má mnoho důsledků. Dominantní kultura má za svůj jediný model mladého dospělého, tedy jedince, který je samostatný a zůstává mladý. Je však pravda, že mládí přináší plný smysl života, zatímco stáří představuje jen jeho vyprázdnění a ztrátu? Je to pravda? Obsahuje plný smysl života pouze mládí a stáří je vyprázdněním života, jeho ztrátou? Vyzdvihování mládí jako jediného věku, který je hoden ztělesňovat lidský ideál, spolu s pohrdáním stářím vnímaným jako slabost, úpadek nebo postižení, bylo dominantní ikonou totalitarismu 20. století. Zapomněli jsme na to?

Prodlužování života má strukturální dopad na dějiny jednotlivců, rodin a společností. Musíme si však položit otázku: Odpovídá této skutečnosti jeho duchovní kvalita a jeho komunitní smysl? Možná by se starší lidé měli omluvit za svou umíněnost při přežívání na úkor druhých? Nebo je možné si jich vážit pro jejich dary, které přinášejí každému člověku pro jeho smysl života? V představách o smyslu života – a to právě v takzvaných „rozvinutých“ kulturách – se stáří vyskytuje jen málo. Proč? Protože je považováno za věk, který nemá žádný zvláštní obsah ani vlastní smysl života. Lidé navíc nejsou dostatečně motivováni k tomu, aby je vyhledávali, a chybí jim osvěta, aby je dokázali docenit. Stručně řečeno, pro věk, který dnes tvoří rozhodující část prostoru komunity a zasahuje do třetiny celého života, existují – někdy – plány pomoci, ale ne projekty existence. Plány pomoci ano, ale ne projekty, jak je naplno prožít. A to je nedostatek myšlení, představivosti, tvořivosti. Pod touto myšlenkou se skrývá to, že starší lidé jsou odpadním materiálem.

V této kultuře odpadu jsou starší lidé odpadním materiálem.

Mládí je krásné, ale věčné mládí je velmi nebezpečná halucinace. Být starý je stejně důležité – a krásné – jako být mladý. Pamatujme si to. Spolenectví mezi generacemi, které lidem navrácí všechny věky života, je naším ztraceným darem a my si ho musíme vzít zpět. V kultuře plýtvání a v kultuře produktivity je třeba ho znovu najít.

Boží slovo má o této smlouvě mnoho co říci. Před chvílí jsme slyšeli Joelovo proroctví, kterým začala dnešní audience: „Vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění.“ (3,1) Lze to vyložit takto: Když se starší brání Duchu a pohřbívají své sny v minulosti, mladí už nevidí věci, které je třeba udělat, aby se otevřela budoucnost. Když naopak starší sdělí své sny, mladí jasně vidí, co mají dělat. Mladí lidé, kteří již nezpochybňují sny starých a bezhlavě míří za vizemi, které nedosahují jejich úrovně, budou mít problém nést svou přítomnost a nést i svou budoucnost. Pokud se prarodiče vrátí ke svým melancholiím, mladí lidé se budou ještě více starat o své chytré telefony. Obrazovka může zůstat zapnutá, ale život na ní vyhasne dříve, než přijde jeho čas. Není nejzávažnějším dopadem pandemie právě ztráta mladých lidí? Starší lidé mají zdroje již prožitého života, které mohou kdykoli využít. Budou stát stranou a přihlížet, jak mladí lidé ztrácejí svou vizi, nebo je budou doprovázet a podporovat jejich sny? Co udělají mladí tváří v tvář snům starých?

Moudrost dlouhé cesty, která provází stáří na jeho odcházení, je třeba prožívat jako nabídku smyslu života, nikoliv ji strávit jako setrvačnost v přežívání. Pokud stáří nevrátíme důstojnost života hodného člověka, je odsouzeno uzavřít se do skličnosti, která každého připraví o lásku. Tato výzva lidstva a civilizace vyžaduje naše odhodlání a Boží pomoc. Prosme Ducha Svatého. Těmito katechezemi o stáří bych chtěl všechny povzbudit, aby své myšlenky a city investovali do darů, které přináší, a do dalších etap života. Stáří je dar pro všechny věkové kategorie. Je to dar ztrát, moudrosti. Boží slovo nám pomů-

že rozpoznat význam a hodnotu stáří; kéž nám Duch Svatý také dá sny a vize, které potřebujeme. A chtěl bych zdůraznit, jak jsme slyšeli v Joelově proroctví na začátku, že důležité je nejen to, aby starší lidé měli ve společnosti místo moudrosti, kterou mají, prožitou historii, ale také

to, aby s mladými vedli rozhovor, aby s nimi mluvili. Mladí musí mluvit se staršími a starší s mladými. Tento most bude předávat moudrost lidstvu. Doufám, že tyto úvahy budou užitečné pro nás všechny, abychom pokračovali v této zkušenosti, o které mluvil prorok Joel, že v dialogu mezi mladými a starými mohou starší dávat sny a mladí je mohou přijímat a nést dál. Nezapomínejme, že v rodinné i společenské kultuře jsou starší lidé jako kořeny stromu. Mají v sobě veškerou historii – a mladí jsou jako květy a plody. Pokud nepřichází míza, pokud tato „krev“ – řekněme – nevychází z kořenů, nikdy nebudou moci vzkvétat. Nezapomínejme na básníka, kterého jsem mnohokrát uvedl: „Vše, co má strom, který kvete, pochází z toho, co má pod zemí.“ (Francisco Luis Bernárdez, 1900–1978) Vše krásné, co společnost má, souvisí s kořeny starších lidí. Proto bych chtěl, aby se v těchto katechezích objevila postava staršího člověka, abychom dobře pochopili, že starší člověk není odpadní materiál: je pozhánáním pro společnost.

Děkuji.

*Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

Boží moc, která v nás působí

Všichni svatí museli být svým způsobem odvážní, věrní a rozhodní, aby posilnění milostí svátostí břimování dokázali krok za krokem následovat Kristovu lásku, kamkoliv je on vedl. Jak rozličným způsobem působí svátost břimování podle povolání, kterého se jednotlivým svatým dostalo, ukazují následující příklady.

Svatý Řehoř Naziánský (329–390), biskup plný ducha a církevní otec z Kapadocie v dnešním Turecku, nás uvádí do raného období církve, když se právě upevnila víra, že Duch Svátý je Božskou osobou stejně jako Otec a Syn. O tuto

Svatý Řehoř Naziánský

pravdu se velký učenec zasadil celou svojí silou. Sám sv. Řehoř nám popisuje působivou událost, která podtrhuje sílu břimování jako účinnou zbraň v boji proti mocnostem zlého.

Římský císař Julián Apostata (332–363) odpadl od křesťanské víry, stal se pohanem, a dokonce úhlavním nepřítelem křesťanů. Když jednoho dne chtěl spolu se svými dvořany přinést v chrámu oběť božstvům a modloslužebným kněžím dal znamení, aby začali s obřady obětování, ti strnuli a plni údivu zjistili svoji nemohoucnost: jejich naostřené nože se nezařezávaly do masa obětovaných zvířat a oheň na oltáři zhasl, sotva ho zapálili. Hlavní kněz zvolal: „Tady je ve hře velká neviditelná moc, která brání našemu záměru!“ Požádal císaře, aby dal přezkoumat, zda se mezi okolostojícími nenachází nějaký křesťan, který byl teprve nedávno „umyt ve vodě a pomazán olejem“. Zeptali se tedy přítomných, a jak to dále popisuje sv. Řehoř, hned vystoupil jeden dvořan, který vyznal: „Já jsem křesťan. Byl jsem nedávno pokřtěn a pomazán k boji... ve svém srdci jsem vzýval jméno Ježíš a ďáblové byli nuceni dát se skrze toto Boží jméno na útěk a oběť museli zanechat nedokonanou.“

Císaře, který jako bývalý křesťan Ježíšovu moc velmi dobře znal, zachvátila hrůza a beze slova opustil chrám. Odvážný břimovanec však tuto zprávu šířil mezi pronásledovanými křesťany, kteří za to chválili Boha a ještě hlouběji poznali, jakou moc má svátost břimování vůči zlým duchům.

Svatá Františka Cabrini (1850–1917), velká misionářka Ameriky a „patronka vystěhovalců“, svým neúnavným životem apoštolátu dokazuje, jakou neochvějnou, ba dokonce fyzickou houževnatost dokáže způsobit milost břimování i ve velmi slabém, nemocném těle.

Na rozdíl od současných zvyků přejala Františka svátost břimování již ja-

Svatá Františka Cabrini

ko sedmiletá, ještě dříve než první svatě přijímání. Milost, kterou přitom dostala a o níž později často vyprávěla, představovala zlom v jejím životě: „Nikdy nebudu moct slovy vyjádřit, co jsem pociťovala v okamžiku pomazání svatým křížem... zdálo se mi, jako bych už nebyla více na zemi. Moje srdce bylo plné té nejčistší radosti. Nedokážu říci, co jsem pociťovala, ale vím, že to byl Duch Svátý.“ Vždy, když o tom vyprávěla, určitým gestem naznačila, že Duch Utěšitel ji tehdy zahalil do svého světla jako do pláště. Od té chvíle bylo toto křehké děvče pevně rozhodnuto zřici se všech vlastních tužeb a vždy se řídit vnuknutími Ducha Svátého, jehož nazývala svým „nejněžnějším a nejlepším přítelem“. Jedním z těchto vnuknutí byla hluboká touha malého děvčátka stát se misionářkou.

Jako zralá a nadaná učitelka zdolala Františka četná protivenství a jako třicetiletá založila Kongregaci misionářek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Z lásky k misiím překonala svůj panický strach z vody a z pověření papeže Lva XIII. se přeplavila do Ameriky, kde se od té chvíle neustále starala o miliony italských vystěhovalců. S cílem zmírnit jejich sociální a morální bídu 24krát absolvovala namáhavou plavbu přes Atlantik, aby mohla založit školy, domovy a nemocnice, ve kterých již brzy působily tisíce jejích du-

chovních dcer. Přitom se nikdy nespolehala na lidskou pomoc, ale ve všem důvěřovala prozřetelné Boží ruce a její moci.

Německá **blahoslavená Pauline von Mallinckrodt** (1817-1881) z města Aachen dostala posilu v duchovním boji osobitého druhu. Jako mladá děvče se musela odpoutat od hluboké citové vazby k muži, protestantu Fritzovi von Coffran. Pouze takto se později mohla stát zakladatelkou řehole a vynikající pedagožkou, matkou nevidomých dětí a chudých. O svém biřmování - přijala je jako osmnáctiletá - matka Pauline později napsala: „Za jednu z milostí svátosti biřmování považuji to, že mi Bůh několik dní po jejím přijetí dal sílu rozhodnout se a okamžitě se zřící pouta k jednomu velmi váženému muži, čehož jsem tehdy nebyla schopná.“ Jedné přítelkyni se svěřila: „Celou svojí duší, s mladistvým elánem jsem se upnula na Fritze von Coffran, který mě okouznil svým hlubokým citem a vážností... a já ne a ne se rozhodnout, abych svému příteli dala sbohem. Pak jsem byla biřmována a Bůh mi dal sílu... Tím, že jsem se ho zřekla, zároveň jsem přetrhla také pouto, které mě spojovalo se zbytkem světa. Moje duše našla v Bohu svoje celé naplnění. Otevřel se mi nový život, řekla bych - vyšší život, a ten bych už neměnila za

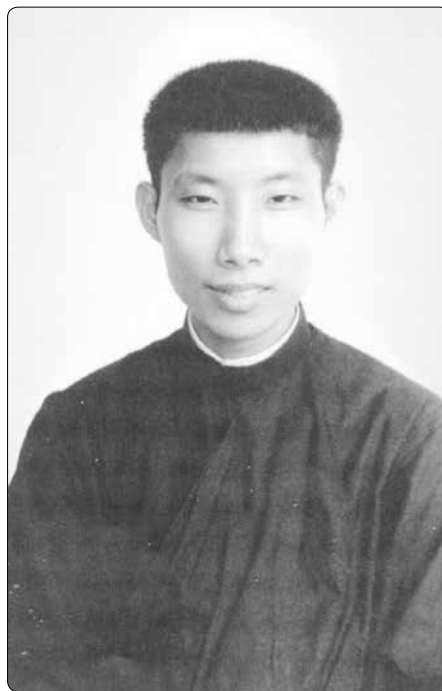

Blahoslavená Pauline von Mallinckrodt

život předcházející. Probudila se ve mně nekonečná touha stát se vincentinkou.“

Bůh ji však nevedl do řádu sv. Vincenta de Paul, ale v 32 letech založila vlastní Kongregaci sester křesťanské lásky. Je pozoruhodné, že milost biřmování v Pauline nezpůsobila jen nezištnou obětavost, ale pobízela ji také k Eucharistii, takže jako dvacetiletá dokonce denně přistupovala ke svatému přijímání, což bylo v té době velice neobvyklé. Řekla: „Nejsvětější svátost je můj život, moje blaženost, jí vděčím za milost svého svatého povolání.“

Když **služebník Boží Marcel Van** (1928-1959) z Vietnamu, později bratr redemptorista, přijal svátost biřmování krátce po prvním svatém přijímání (v pouhých šesti letech), pochopil, že

Služebník Boží Marcel Van

Duch Svatý přišel, aby ho vyzbrojil do boje. Ano, tato mimořádně dětsky čistá duše měla brzy velmi trpět: žárlivostí svých kamarádů a krutým zacházením ze strany jednoho katechety, který ho surově bil a nechával hladovět. Oproti tomu Van ve všech těžkých zkouškách pocítoval, že Boží milost „zachovala jeho duši v plné kráse uprostřed nečistého světa“ - jak se vyjádřil, a to i během několikaleťového vězení v táboře komunistického Severního Vietnamu. Právě tam se mladý redemptorista postavil tváří v tvář boji, o němž věděl, že je k němu povolán, a to

V jednom dopise z trestaneckého tábora bratr Marcel Van napsal své sestře Anne-Marii Tě o svém hrdinském zápasu o lásku uprostřed všech útrap: „Nic nemůže vzít zbraň lásky. Žádná starost nemůže vymazat dobrotivý úsměv, který nosím na své vyhublé tváři.“

aby jako „skrytý apoštol lásky“ zachraňoval duše a „proměňoval utrpení ve štěstí“.

Zpětně Van jako novic popsal, jaký milostivý účinek měla svátost biřmování na něho a též na jeho tehdy pouze tříletou sestru Anne-Marii Tě: „Boží milost moji malou sestru nejen posílila, ale i změnila její charakter a učinila ji lepší. Od tohoto dne úplně přestala trucovat. Pokud jde o mne, milost, kterou mi Bůh připravil, neměla jiný cíl, než mě zařadit mezi odvážné bojovníky. Svátost biřmování se jako obřad ve všem podobá slavnostnímu pasování na rytíře. Moje srdce překypovalo radostí, když jsem stál před biskupem, abych na čelo přijal znamení kříže a byl přijat do řad statečných Kristových vojáků. Znamení kříže je Spasitelův prapor vítězství, je to síla a meč Ducha Svatého. Toto znamení vtisknuté do mé duše nemůže být nikdy smazáno. Ó jaké štěstí!“

*Z Vítězstvo Srdca 142/2021
přeložil a upravil -dd-*

Biskup Josef Hlouch a smírná oběť Anička Zelíková

K 50. výročí smrti prof. ThDr. Josefa Hloucha (26. 3. 1902 – 10. 6. 1972)

Na Zelený čtvrtek roku 1938 v Napajedlích nabídla Pánu Bohu Anna Marie Zelíková v oběť svůj život na usmíření za hříchy umělého přerušení těhotenství (interrupce). Dne 11. září 1941 zemřela v pověsti svatosti ve svých 17 letech.

Když měla Anička 14 let, poprvé ji navštívil, nemocnou, upoutanou na lůžko, P. ThDr. Josef Hlouch. Později o ní prohlásil, že již v té době měla dar vlité modlitby. Bylo překvapující, že jako čtrnáctileté děvče měla náboženské znalosti teologa. ThDr. Hlouch byl duchovním

Prof. ThDr. Josef Hlouch, biskup

vůdcem Aničky skoro tři a půl roku. Osobně se setkávali jen při jeho občasných návštěvách v Napajedlích, písemný styk byl hojný. Většina dopisů se zachovala.

Od Aniččiny smrti shromažďoval ThDr. Hlouch o ní písemnosti a informace. Ty byly v roce 1950 za těžké situa-

ce vydány samizdatově strojopisem pod názvem „Anna Marie Zelíková. Dobrovolná oběť lásky a smíru za duše“. Roku 1957 vydal ThDr. Hlouch tento strojopis podruhé, rozšířený o vyprávění s. Ludmily Tichopádové a podle spisu „Úsměv“ (r. 1954) od boromejky s. Ivy Moučkové.

Prof. ThDr. Josef Hlouch zemřel v pověsti svatosti. Narodil se 26. března 1902 v Lipníku u Třebíče. Po studiu na bohoslovecké fakultě v Olomouci byl 5. července 1926 vysvěcen na kněze, působil pak na více místech na Moravě a ve Slezsku. Roku 1934 dosáhl doktorátu teologie. Byl též vizitátorem řeholních sester na Moravě a v Čechách a především byl známým exercitátorem. Jako profesor přednášel na bohoslovecké fakultě v Olomouci. Z jeho spisů známe především „Problém odpadu od církve“ (r. 1936) a „Konverze a konvertité“ (r. 1939). Dne 25. června 1947 byl jmenován diecézním biskupem v Českých Budějovicích. Od roku 1948 byl totalitním režimem internován až do roku 1963. Po propuštění z internace mu nebylo dovoleno působit v duchovní správě až do „jara“ roku 1968. Pak znovu působil jako diecézní biskup v Českých Budějovicích, a to až do své smrti 10. června 1972. Byl pochován na městském hřbitově v Českých Budějovicích.

V roce 2014 Mons. doc. ICLic. ThDr. František Polásek shromáždil dopisy ThDr. Josefa Hloucha a Aničky Zelíkové do knihy „Vše je mi darem“. Texty obsahují hluboké duchovní myšlenky, dávají nám poznat vroucí spiritualitu obou těchto vzácných osobností, mohou být ukazateli v náročném hledání nejen laikům, ale i zasvěceným osobám. O tom svědčí i následující úryvek prvního dopisu ThDr. Hloucha ze 17. 4. 1939:

Anička Zelíková

„Jste, Aničko, na šťastné cestě. Zvolila jste si za obsah života lásku ke Kristu. To je ten nejrychlejší rychlík, který nás zaveze na Horu blahoslavenství. Láska k Bohu je formou všech ostatních ctností. Je-li láska základnou, dodává všem ostatním ctnostem jakéhosi nebeského šlechtictví. A kolik lásky máme, tolik máme milostí, tolik máme Boha. Jsem tomu tolik rád, když vidím v duši tu nejčistší, pokornou lásku. Myslim, že nic tolik Kristovo Srdce nebolí jako skutečnost, že mizí ve světě láska. V jižních krajinách roste květinka, která se nazývá agáve. Ta až za několik let rozkvétá a vyrazí až do nejvyšších poloh, aby byla nejbliže slunci. Její dřívě zelené listy vadnou a všechna energie se soustředí na květ, který se tlačí ke slunci. Hleďte, to je Vaše poslání! Bůh sám nechává vadnout těm lístkům těla, toho pozemského, a čeká, zda to pokorně a s láskou přijmeme, aby tu sílu vložil do květů lásky. Musíme být jako letci v balonu. Chtějí-li vystoupit co nejvýše, vyhazují zatížení, jedno za druhým a skutečně vystupují. Musíme se pozorně dívat v duši, co bychom ještě mohli „vyhodit“, abychom vystoupili. I nejrůznější sólisté bývají doprovázeni klavírem. Píseň lásky, již zpívat je naším životním úkolem, musí být doprovázena akordy pokory. Co máme,

Knihka VŠE JE MI DAREM je k dostání v Matici cyrilometodějské

(brož., 124x189 mm, 184 stran, 198 Kč).

Kontakt pro objednání je uveden na str. 16.

Na webových stránkách www.maticecm.cz najdete i další knihy týkající se služebnice Boží Aničky Zelíkové.

čeho bychom neobdrželi? Bůh vždy vyhledával duši pokorných, aby jim zjevil tajemství skrytá pyšným. Ano, právě pokorné duše pověřil, aby věkům hlásaly Boží dobrotu. Co tím myslím? Pokorně prosíme o vytrvalost v dobrém. Uznáváme svou nedostatečnost, tím si přivoláme Boží pomoc. Vám to nebude působit potíží. Zvolila jste si cestu květinky z Lisieux - na té se nebloudí. Děkuji s Vámi Pánu Bohu, že můžete již více zdravotně. Ostatně, přijmout vše, co Bůh sesílá, to je nejlepší bohoslužba. Ani ta Vám nepůsobí obtíží. Jen bych ještě zdůraznil. Když nemůžete jít na mši sv. ... vyhleďte v duchu kněze, jenž je právě u oltáře, a s ním pozvedejte k nebesům nejsvětější Tělo a Krev Páně. V soudný den užasnete, co vše jsme získali jedinou mší sv. A také v den soudný duše - mnohé už pozdě - budou litovat, co vše si mohly vyprosit. Chvějí se štěstím, když smím přistoupit k oltáři Božímu, když smím k nebi pozvednout svého Ježíše - za všechny věřící, za trpící lidstvo... K této oběti i my přikládáme své oběti. I když snad jsme trpěli ještě málo nebo Bůh nás tak sílil, že jsme ani nepocítili

Anička Zelíková

bolu, přinášíme při mši sv. svou vůli, žízeň, touhu mnoho vykonat, mnoho vytrpět pro Krista, abychom jeho jméno oslavili. To je Bohu nesmírně milé. Čím více budete pronikat tajemství mše svaté, tím více budete z ní mít a tím více světu dáte. Mši sv. se můžeme stát spoluvykupiteli hříšných. Proč nebrat, když Bůh tolik nabízí?..."

Nám všem se nabízí jednoduchá otázka: A co uděláme my pro dobro a spásu druhých?

IV. KONGRES O BOŽÍM MILOSRDENSTVÍ

10.-12. června 2022 • Slavkovice / Nové Město na Moravě

pod záštitou Mons. Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého a předsedy ČBK

PROGRAM:

Pátek 10. června: Slavkovice, kostel: od 15.00 registrace účastníků u kostela ve Slavkovicích • 15.00 Hodina milosrdenství, korunka k Božímu milosrdenství • 16.00 mše svatá na zahájení kongresu (hlavní celebrant Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský) • 18.30 promítání: Vzpomínka na kardinála Miloslava Vtka (Ing. Hana Pohořelá) • 19.00 promítání: Služebnice Boží, sestra Wanda Boniszewska, mystička a stigmaticka (Sestry od Andělů) • 20.00 večer chval • Nikodémova noc - adorace za dobré plody kongresu do 7.00.

Sobota 11. června: Nové Město na Moravě, kulturní dům: 7.00-8.30 registrace účastníků • 8.30 uvítání, slovo úvodem a modlitba k Duchu Svatému • 9.00 přednáška: Mons. ThDr. RNDr. Ladislav Hučko, CSC., apoštolský exarcha řeckokatolické církve, Praha: Milosrdenství a odpuštění chápané jako projevy Boží lásky • 10.00 přednáška: Dr. Ryszard Paluch, Zabrze/Opole, Polsko: O postoji otevřenosti, který vede k milosrdenství. Zkušenost Božího milosrdenství v životě a tvorbě P. Krzyszofa Grzywocze • 11.00-11.30 přestávka • 11.30 přednáška: Plk. ThDr. Jiří Ignác Laňka, Ph.D., kancléř ředitele Útvaru rychlého nasazení Policie ČR a policejní kaplan: Sloužit v Pravdě. Služba spravedlnosti v dnešním světě • 12.30 přednáška: Mons. Adrian Galbas SAC, arcibiskup, Katowice, Polsko: „Rádi si tě poslechneme, ale až někdy jindy“ (Sk 17,32). Jak (ne)hlásat Krista? • 13.30 oběd. Slavkovice, nahoře: 15.00 Hodina milosrdenství, korunka k Božímu milosrdenství • 16.00 mše svatá (hlavní celebrant: Mons. Adrian Galbas SAC) • 18.00 „A když nastal večer“ - setkání pro všechny pod vedením handicapovaných.

Neděle 12. června: Nové Město na Moravě, kulturní dům: 8.30 přednáška: Mons. Doc. Jaroslav Brož, Th.D. S.S.L., KTF UK, Praha: Jedině v Kristu. Nezbytnost a nenahraditelnost Krista • 9.30 přednáška: Mgr. Janusz Kozusznik, pastor sboru slezské církve evangelické, Havířov-Suchá: Teze „Solus Christus“ - podstata jednoty, nikoliv doktrinální vymezení • 10.30-11.00 přestávka • 11.00 přednáška: Otec Samuel, novodvorský opat: Světlo Božího slova v našich křesťanských nocích • 12.00 oběd.

Slavkovice, nahoře: 14.15 Mgr. Marek Chvátal, KOMPAS - křesťanský podnikatel: (Pro)aktivně s Bohem • 14.45 korunka k Božímu milosrdenství • 15.00 děkonná mše svatá na závěr kongresu se zasvěcením Božímu milosrdenství (hlavní celebrant: Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký a předseda ČBK).

Přihlášení na kongres: Přihlášení je nutné jenom pro ty, kdo potřebují ubytování a (nebo)potřebují oběd v sobotu a v neděli po přednáškách v kulturním domě v Novém Městě na Moravě. Kdo se chce zúčastnit mši svatých nebo programu ve Slavkovicích, přihlašovat se nemusí. Veškeré informace a přihlášení na tel. 566 502 850 nebo 774 521 531.

V brněnském Centru naděje a pomoci (Vodní 13) se věnujeme životním situacím, které se týkají těhotenství, mateřství a rodičovství. Vnímáme jako důležité také dospívajícím předávat pravdivé informace o lidské plodnosti, povzbuzení k sebeúctě a vytváření dobrých vztahů. Kromě individuálních konzultací nabízíme též rozmanité kurzy.

Osvědčený oblíbený kurz mezi **młodými dívkami ve věku 12-18 let** je **týdenní prázdninový kurz BÝT SAMA SEBOU**. Letos v létě kurz bude pořádán **v týdnu od 18. 7. do 22. 7. 2022**.

V kurzu se s dívkami zaměřujeme především na témata, která bývají někdy pro rodiče v komunikaci s dospívajícími náročná, jako je zodpovědný přístup k sexualitě. V průběhu týdne se formou testů, kvízů a her věnujeme otázkám rozvoje osobnosti, vztahů, nechybí však ani trochu odlehčující a nadšeně očekávané téma módy a kosmetiky.

V rámci kurzu může dospívající dívka zjistit, v čem je dobrá, za co se může pochválit, a co naopak by bylo dobré na sobě změnit k lepšímu. Naším přáním a motivací kurzu také je, aby dívky získaly podněty, které jim pomohou např. v komunikaci s rodiči a vrstevníky, právě ve složitém období dospívání.

Pokud by vás kurz zaujal, ať už pro vaši dcerku nebo vnučku, můžete se podívat na naše stránky www.cenap.cz a zjistit o kurzu více.

Také, pokud by vás zajímala jakákoliv jiná problematika, které se věnujeme a se kterou bychom vám nebo vašim blízkým mohli pomoci, neváhejte se na nás obrátit. Jsme tu i pro vás!

Marxismus a neomarxismus (2)

V našich časech fascinace marxismem dostává rovněž podobu tzv. nového ateismu. „Nový ateismus“ s sebou odedávna nese důsledky, v čele duchovní prázdnotu.

Vnitřní protiklady marxistické ideologie

Marxismus jako ideologická základna dnes řádicího neomarxismu navzdory svému směřování k vědeckosti („vědecký socialismus“) byl sbírkou chybných analýz a mylných prognóz. Vycházelo to z logického rozporu, který tkvěl v samých základech marxismu. Na jedné straně totiž – jak tvrdili Marx, Engels a jejich následovníci – se bere v úvahu jenom „základna“ („ovládání výrobních prostředků“), a „nadstavba“ (oblast idejí, náboženské víry, etiky) má podřadný význam. Avšak v samotném *Komunistickém manifestu* čteme, že „dosud filosofové svět interpretovali, nyní nadešel čas, aby ho změnili“.

Ukazuje se totiž, že ideje jsou přece závažné, a dokonce nejzávažnější, jestliže jsou podávány „filosofy“ (zde měli Marx i Engels na mysli především sami sebe), mají moc měnit svět. Ostatně pokud by ideje nebyly důležité a neměly by žádné důsledky, k čemu by bylo veškeré úsilí Marxe, Engelse a dalších vyznavačů prvenství „základny“? K čemu by bylo psát *Komunistický manifest* a jiná díla „vědeckého socialismu“? Kdyby bylo přijato jako dobrá mince tvrzení Marxe a Engelse o rozhodující sféře materiální, bylo by to úsilí úplně nesmyslné od samého počátku.

Svatý Jan Pavel II. o chybné vizi marxismu

Pozornost na to zaměřoval svatý Jan Pavel II. v encyklice publikované roku 1991 *Centesimus annus*. Svatý otec v ní učí: „Člověka nelze chápat jednostranně z hlediska hospodářského ani z hlediska příslušnosti k určité třídě. Člověka lze nejpůlněji pochopit, pohlížíme-li na něho v kontextu jeho kultury, to znamená na to, jak se projevuje svou řečí, historií a základními postoji v rozhodujících životních událostech.“ (CA 24)

Ve stejné části encykliky sv. Jan Pavel II. zdůrazňoval, že „osou každé kultury je postoj člověka vůči největšímu tajemství: tajemství Boha“. Papež varoval

před „duchovní prázdnotou vytvořenou ateismem, který ponechal mladé pokolení bez ukazatelů cest“ a zdůrazňoval, že ačkoliv „marxismus předpokládal, že vykoření potřebu Boha ze srdce člověka, skutečnost dokázala, že se to nedá vykonat, aniž by nedošlo k násilí proti lidskému srdci“.

„Dotváření ideologie“ k vlastnímu životu

Karel Marx se pohrdavě vyjadřoval o náboženství (především o křesťanství) jako o „opiu lidstva“. Pilný čtenář Marxových děl Vladimír Lenin psal ve stejném kontextu o „kořalce pro lid“. Kdybychom chtěli zjistit filosofické kořeny, ze kterých vyrůstal marxistický ateismus, bylo by třeba sáhnout po německé idealistické filosofii (Kant, Schelling, Fichte, Hegel), která zredukovala osobního Boha na jakýsi druh vnitřního prožitku nebo morálního příkazu (Kantův „kategorický imperativ“). To je zřejmá věc překračující rámec tohoto článku. Je však třeba zaměřit se na to, že případ Karla Marxe je velmi dobrou ilustrací slov arcibiskupa Fultona J. Sheena, který si všiml, že „někteří nedocházejí k pravdě, poněvadž ji neznají, a většina lidí se drží od ní dál pro svoje běžné chování. Překážkou pro sjednocení s Duchem Svatým není jejich světový názor, ale životní styl. To není *Credo*, které nedovoluje lidem přiblížit se ke Kristu a k jeho mystickému tělu, ale přikázání. (...) Lidé už nezasazují svůj život do *Credo*, ale vybírají si *credo*, které se jim hodí k jejich životnímu stylu.“ (*W górę serca. Droga do duchownego pokoju*, Krakov 2018, s. 211, 215)

Karel Marx po větší část svého života neměl žádnou trvalou práci (také neznal žádnou práci v továrně z vlastní zkušenosti). Převážně žil z peněz Bedřicha Engelse – syna zámožného německého fabrikanta. K tomu se přidává jeho nevázaný životní styl: Marx byl běžně nevěrný své ženě, měl také nemanželské dítě s pokojskou. Což snad při takovém způsobu života mohl doceňovat hodnoty křesťanské-

ho náboženství, s jeho přikázáním lásky k bližnímu jako jedním z nejprvnějších?

Marxismus, neboli stále úpravy (revize)

V našich časech fascinace marxismem roste rovněž postavení tzv. nového ateismu (Richard Dawkins a druzí). „Nový ateismus“ s sebou nese odedávna známé důsledky, s duchovní prázdnotou v čele. Duchovní život však odedávna nezná prázdnotu. Duchovní poušť vytvořená ničící působností ateistických proudů, „prodávaných“ na sociálních sítích jako svobodomyšlný čin (např. pro internetovou akci natočenou kampaň vystupování z církve) je vyplňována skrze „novou kulturu“. Ta zase představuje produkt mutace ideologických předpokladů zpracovaných v polovině 19. století autory *Komunistického manifestu*.

Historii marxistické ideologie je třeba sledovat v kontextu jejich neustálých úprav přijímaných dalšími pokoleními marxistů, kteří si všimli, že ideologické základy obsažené v *Komunistickém manifestu*, v *Kapitálu* a v jiných pojednáních o „vědeckém socialismu“ nijak neodpovídají skutečnosti. Jde tady o tzv. revizionismus, který činil závěry například z chybných marxistických analýz a plánů týkajících se rozvoje společnosti (diagnóza nutné kolektivní revoluce) i v takových zemích jako Německo na přelomu 19. a 20. století, šel cestou reformismu, čili postupného reformování systému a společenské politiky parlamentární cestou. V Říši německé – na což se málo pamatuje – byl v 80. letech 19. století iniciátorem zavádění veškerého sociálního zabezpečení Otto von Bismarck.

Avšak nejjasnějším důkazem nedokonalosti společenských analýz uskutečňovaných tvůrci „vědeckého socialismu“ byla v jejich spisech absence rolnictva, které v 19. století, navzdory v polovině toho století začínajícího průmyslového přelomu, stále představovalo nejpočetnější společenskou skupinu. Problematika spojená s venkovským obyvatelstvem je v Marxových a Engelsových textech zmiňována zcela marginálně, což je tím více udivující, že ve smyslu sociologickém tzv. velkoměstský proletariát pocházel rozhodnou většinou právě z vesnice. Jak bylo možné dobře poznat svět představ,

aspirací a problémů průmyslových dělníků, jestliže se zcela pomíjelo prostředí, ze kterého pocházeli? Marx i Engels nedoceňovali „nadstavbu“, ale ani o „základně“ zas tak mnoho nevěděli.

Kultura jako „tvůrčí“ síla, Bohu navzdory

Velká kariéra marxismu začíná díky další vlně „revizionismu“, který se projevil v západní Evropě po 1. světové válce. Jistou roli katalyzátoru zde hrál kulturní zlom způsobený válkou a vítězstvím bolševické revoluce v Rusku (roku 1917). Nedá se zapomenout také na kataklyzma pandemie tzv. španělské chřipky (španělky), která na „starém kontinentu“ pohltila značně víc obětí, než zahynulo dohromady na všech frontách teprve ukončené 1. světové války.

Nová etapa „revizionismu“ marxistické ideologie vycházela z předpokladů, že „nadstavba“ má přesto význam. Ideologická čistota byla zachráněna, s odvoláním se na dopisy „mladého Marxe“ (z počátku 40. let 19. stol.), v nichž budoucí autor *Komunistického manifestu* poukazoval na roli „buržoazní kultury“, a ne pouze na nadvládu majitelů fabrik ve sféře „výrobních prostředků“, jakožto na činitele dovádějícího proletariát k odcizení. Oprava však nezahrnovala zásadní základy marxismu jako ideologie: přesvědčení, že život kulturní, politický a společenský je výsledkem střetu „antagonistických společenských sil“ (ačkoliv v průběhu času došlo k evaluaci významu dělníků na „revoluční společenskou třídu“) a domáhání se zničení světa „buržoazních hodnot“ (tedy světa žijícího z pozůstalosti dědictví křesťanské civilizace) cestou revolučního převratu. V případě toho posledního oprava spočívala v tom, že se revoluce měla uskutečnit nejenom v továrnách, ale i v univerzitních aulách a na stránkách knih a měla být rozložena v čase.

Takto chápaná revize marxismu po 1. světové válce byla dílem Antonia Gramsciho (1891–1937) a tzv. frankfurtské školy, působící v Německu do roku 1933. První ze zmíněných žáků K. Marxe zdůrazňoval, že skutečná revoluce bude procesem rozloženým na léta, jako „poziční válka“ vypovězená „starému světu“ i jeho kultuře lidmi s „pokrokovým“ (marxistickým) světonázorem. Ne-

Pomník K. Marxe a B. Engelse v centru Berlína

jde v tomto případě o boj na barikádách – jak zdůrazňoval Gramsci – ale o „dlouhý pochod skrze instituce“, čili o postupnou infiltraci skrze marxisty, a následně o ovládnutí nejdůležitějších institucí řídicích (udávajících směr) vědecký svět, média i vydavatelské počiny.

Toto je podstata nového revizionismu, čili přesvědčení o tom, že kultura není výrazem velikosti lidského ducha (starověk řecký a římský) otevřeného vůči spolupráci s Prozřetelností (křesťanství), ale je nástrojem nátlaku, dominance jedné třídy nad druhou. V tomto pojetí kultura znamená vládu. Ta zase není k tomu, aby sloužila k vydobývání jejich ctností z lidí (starověk řecko-římský), nebo aby působila ve věci společného dobra (křesťanství), ale k tomu, aby konstruovala tzv. nového člověka i nové společnosti. Takový „nový člověk“ již neodhaluje morální normy, ale tvoří je.

Jestliže kultura označuje „tvůrčí“ vládu člověka, a ne – což připomínal svatý Jan Pavel II. (viz výše) – „postoj člověka vůči tajemství Boha“, znamená to rovněž, že kultura může nejenom měnit společenské vztahy, ale má možnost měnit člověka i v jeho přirozenosti. Zde jsou kořeny dnes tak módního chápání „kulturního pohlaví“ (gender), a tedy přesvědčení, že to ne Bůh „stvořil člověka, jako muže a ženu je stvořil“ (srov. Gn 1,27), ale že

to člověk nějak tvoří sám sebe (v tom také svoje pohlaví) skrze takové nebo jiné kulturní normy. K tomu se přidává z originálního marxismu převzatý antagonistický model (neustávající boj) mezi takto „konstruovanými“ pohlavími. Klíčovými výrazy používanými neomarxisty k vyjádření vztahů mezi pohlavími jsou „rivalizace“, „konflikt“, skrytá nebo zjevná „dominance“.

Slova výstrahy

Hodí se v této souvislosti připomenout slova sv. Jana Pavla II. z encykliky *Fides et ratio* (r. 1998): „Různé filosofické systémy ho oklamaly a namluvily mu, že je absolutním pánem sama sebe, že může sám rozhodovat o svém štěstí a o svém osudu, bude-li jen důvěřovat sám sobě a svým silám. V tom nikdy nebude velikost člověka. Pro jeho realizaci bude určující pouze rozhodnutí, že se zapojí do pravdy a zbuduje si příbytek ve stínu moudrosti a bude v něm bydlet. Jedině v perspektivě pravdy pochopí, čím se plně rozvíjí jeho svoboda a že je povolán k lásce a k poznání Boha jako k vrcholu své realizace.“ (FR 107).

(Pokračování)

*Z Miłujcie się! 1/2021 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 6. 6. 2022

6:05 Léta letí k andělům (7. díl): František Lízna – jezuita s františkánskou spiritualitou **6:25** Dům ze skla? **7:30** Modlitba k sv. Janu Nepomuckému s Plzeňskou filharmonií: Nepomuk, kostel sv. Jakuba Většího **9:10** Na startu **9:40** Outdoor Films s Jaroslavem Jindrou (85. díl): Vtipálek s kamerou, který objel celý svět **11:10** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Století Andělky **13:05** Syrie – zbytek jeho lidu **13:35** 750 let Ostravou **14:05** Noční univerzita: Hasan Zahirović – Bratři Čapkové **15:25** Zachraňme kostely: Kostel sv. Markéty ve Skytalech **15:45** Bazilika s tajemným světlem (3. díl): Mučednická bazilika **16:00** V souvislostech **16:25** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (1. díl) **17:15** Psí život **18:00** Sedmihlásky: Z pulčinského kostelíčka, Já su od Lidečka **18:05** S Hubertem do lesa: Zloděj šál **18:20** Proměna duchovního malířství napříč staletími **18:40** Výběr z vystoupení kapel na hlavní scéně Mohelnického dostavníku 2018 **19:10** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Biblická studna [L] **21:35** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:50** Noemova pošta: Červen 2022 **22:55** Litevská mytologie: Svatováclavský hudební festival 2019 **0:20** Stíny nad Libavou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 7. 6. 2022

6:05 Léta letí k andělům (8. díl): Ladislav Heryán – kněz, ředitel salesiánského střediska v Kobylisích **6:30** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **7:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Borovičkou: Meteorická astronomie, 2. díl **7:40** Causa Carnivora **8:10** Dokořán: s Janem Přeučilem **9:10** Lednický park vypravuje **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: Janka Strežová a Mária Strežová – Synovská chvála **10:50** Storočnica velikána – Alexander Trizuljak **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Likvidace lepry **12:55** Magazín Mary's Meals **13:20** Flešbky – Godzone podcast **13:50** V pohorách po horách: Ďurkovec – Bukovské vrchy **14:10** Klapka: S Jánem Kuskou **15:10** Muzikanti, hrajte **15:45** Tajemná radost. Matka Rosa Vůjtechová [P] **17:05** Mezi pražci (107. díl): Červen 2022 **18:00** Sedmihlásky: Z pulčinského kostelíčka, Já su od Lidečka **18:05** S Hubertem do lesa: Žabák z bažin **18:20** Animované příběhy velikánů dějin: Pocahontas (1595–1617) **18:50** Animované biblické příběhy: Ježíš, Syn Boží **19:25** Zpravodajské Noeviny: 7. 6. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Až na pokraji: Církev papeže Františka **21:40** Moudrost mnichů: Práva žen, práva matek **21:55** Setkání: Marek Sovka – Branišovice **22:05** Má vlast: Zámek Holešov II. **22:55** Terra Santa News: 1. 6. 2022 **23:15** Guyanská Diana **23:40** Umění sklářských mistrů **0:15** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 8. 6. 2022

6:05 Léta letí k andělům (10. díl): Václav Česák – sochař **6:25** Zpravodajské Noeviny: 7. 6. 2022 **6:50** V pohorách po horách: Baníkov – Roháče **7:00** Nigérie: Haleluja **7:30** Noční univerzita: Hasan Zahirović – Bratři Čapkové **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Mladí salesiánští misionáři – Austrálie **10:10** Plody Medžugorje **10:40** Hans Frei **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V dobrém sa rozejdem: Rožnovské slavnosti 2019 **14:25** Biblická studna **15:30** Setkání: Karel Smetana – kaple sv. Cyrila a Metoděje v Haňovicích

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

u Litovle **15:35** Zpravodajské Noeviny: 7. 6. 2022 **16:00** Jak potkávat svět: S Milošem Štědroneš **17:25** Zambijský Bambo **18:00** Sedmihlásky: Z pulčinského kostelíčka, Já su od Lidečka **18:10** S Hubertem do lesa: Čarodějný dvoreček **18:25** Strýček Emu: Když prší **18:35** Vít Kašpařík: koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje **19:00** Rok vína **19:25** Terra Santa News: 8. 6. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Večer chval (104. díl): Gedeon [L] **21:10** Moudrost mnichů: Ponoření se do... **21:25** Noční univerzita: Pavol Strežo a Mária Strežová – Prorocká chvála [P] **22:20** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (1. díl) **23:10** Generální audience papeže Františka **23:35** VOX IMAGINIS **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 9. 6. 2022

6:05 Léta letí k andělům (11. díl): Dominik Duka – biskup **6:25** Kmochův Kolín: Gloria **7:20** Milovat až do zapomnění **8:10** 20 let Akademie Václava Hudečka: Luhačovice **8:35** Terra Santa News: 8. 6. 2022 **9:10** V pohorách po horách: Klokočské skály **9:20** Mezi pražci (107. díl): Červen 2022 **10:10** Noemova pošta: Červen 2022 **11:15** Setkání: Lenka Procházková – Růžodol **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Poníky, Poníky **13:35** Generální audience papeže Františka **14:10** Dokořán: S Janem Přeučilem **15:00** Mexiko – země indiánů **15:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Borovičkou: Meteorická astronomie, 2. díl **16:00** Zpravodajské Noeviny: 7. 6. 2022 **16:20** Cvrlikání (86. díl): Lucie Redlová **17:35** Maribor – Kostel světa **18:00** Sedmihlásky: Z pulčinského kostelíčka, Já su od Lidečka **18:05** S Hubertem do lesa: Bezhlavcův hrádek **18:20** Ovečky: Slavnost Nejsvětější Trojice [P] **18:45** Pěšky hezky česky: Cyrilometodějská stezka **19:05** Práce jako na kostele **19:25** Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (172. díl) **21:45** Kaplani naděje: Sr. Pavla Hana Martínková [P] **22:00** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Anna Tesařová–Koutná [P] **22:15** Pod lampou [P] **0:20** Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2022 **0:40** Storočnica velikána – Alexander Trizuljak **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 10. 6. 2022

6:05 Léta letí k andělům (12. díl): Miroslav Herold – jezuita **6:30** Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2022 **6:50** Srbsko: Semínko naděje **7:20** V pohorách po horách: Kriván **7:35** Tajemná radost, Matka Rosa Vůjtechová **9:10** Bačkorám navzdory: Josef, dělník milosrdenství **9:25** Víra do kapsy: 12 laiků: Co si myslí o synodě? **9:40** Poutníci času: S kardiologem Michaellem Želízkem **10:00** Biblická studna **11:00** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Anna Tesařová–Koutná **11:10** ARTBITR – Kulturní magazín **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Výběr z vystoupení kapel na hlavní

scéně Mohelnického dostavníku 2018 **13:25** Na půli cesty **14:05** Buon giorno s Františkem **14:50** Můj chrám: Patrik Kunčar, Uherský Brod, Farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie **15:10** Víac ako pieseň (1. díl): Rieka Života a pieseň Dávam všetko **15:30** Libérie – Rýmy a rytmy Libérie [P] **16:05** Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2022 **16:30** Noční univerzita: Eduard Stehlík – Lidice – příběh české vsi **18:00** Sedmihlásky: Z pulčinského kostelíčka, Já su od Lidečka **18:05** S Hubertem do lesa: Poklad z údolí smradu **18:20** Grottesy Bustera Keatona: Frigo a kráva **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Noc kostelů **22:35** Letnice na Noe **23:45** Na startu **0:15** Duch národa žije v písni **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 11. 6. 2022

6:05 Léta letí k andělům (13. díl): Marek Orko Vácha – kněz a vědec **6:25** Velehradská zastavení: Díl 4. – Slavení východní liturgie **6:35** Harfa Noemova: Ondřej Havelka a jeho Melody Makers **6:50** Nebe nad hlavou **7:10** Nikaragua: Pán, záruka míru **7:40** V pohorách po horách: Osnica – Malá Fatra **7:50** Sedmihlásky: Z pulčinského kostelíčka, Já su od Lidečka **7:55** Animované biblické příběhy: Ježíš, Syn Boží **8:25** Strýček Emu: Když prší **8:35** Ovečky: Slavnost Nejsvětější Trojice **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Pocahontas (1595–1617) **9:45** Obchod s migranty **10:15** Flešbky – Godzone podcast [P] **10:45** Leyla Mccalla na Folkových prázdninách [P] **11:15** Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2022 **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam ze slavnostní mše svatě se zasvěcením Božímu milosrdenství ve Slavkovicích **13:10** Pod lampou **15:15** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (2. díl) **16:05** Slovo na neděli: Slavnost Nejsvětější Trojice [P] **16:30** V souvislostech [P] **17:00** Bedřich Smetana: Libuše: Klášter u Nepomuku [L] **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Přejeme si... **20:35** Dobrodružství před kamerou [P] **21:40** Náš papež [P] **23:00** K jádru věci: S prof. Janem Rychlíkem **0:05** Slezská lilie 2015: Glenn Kaiser Band (USA) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 12. 6. 2022

6:05 Léta letí k andělům (14. díl): Olga Kopecká-Valeská – bývalá ředitelka rádia Svobodná Evropa **6:25** Storočnica velikána – Alexander Trizuljak **6:55** Tajemná radost. Matka Rosa Vůjtechová **8:10** Slovo na neděli: Slavnost Nejsvětější Trojice **8:35** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (172. díl) **10:00** Poutníci času: S Petrem Švambergem starším [P] **10:30** Mše svatá ze Slavnosti Nejsvětější Trojice [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:05** Dobrodružství před kamerou **15:10** Náš papež **16:25** Krajina pro motýly **16:55** ARTBITR – Kulturní magazín **17:05** Mezi pražci (107. díl): Červen 2022 **18:00** Sedmihlásky: Létala si laštovénka [P] **18:05** Animované biblické příběhy: Chléb z nebe **18:30** Ovečky: Slavnost Nejsvětější Trojice **18:55** Strýček Emu: Vztahy [P] **19:05** Animované příběhy velikánů dějin: Benjamin Franklin (1706–1790) **19:35** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Anna Tesařová–Koutná **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:20** Via Charita: Rozhovor Františka Pavlice s Evou a Václavem Hudečkovými [P] **21:30** Moudrost mnichů: Pokání a trest **21:45** Buon giorno s Františkem **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:30** V pohorách po horách: Plešivec – Brdy **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:40** Cenakolo: svědectví o Lásce, milosrdenství a přátelství **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 6. 6. o 21:50 hod.:

A teraz čo? (Pravda o anjeloch)

Anjeli a anjeličkovia sú veľmi populárni. Ľudia veria v dobrých duchov, alebo ich aspoň tušia a ich obraz často používajú ako talizman. Vnímame svet anjelov správne? Kto nám o ňom povie pravdu? Je všetko to, čo si o nich myslíme, naozaj pravda?

Utorok 7. 6. o 16:30 hod.: Stojí to za to! (dokument)

Jana a Richard Ondříškovci sú saleziánski spolupracovníci. Rozprávanie o tom, aké je to byť otcom štyroch dievčat a pracovať z domu, či aké je to byť mamou a slúžiť snúbencom na kurzoch prípravy na manželstvo.

Streda 8. 6. o 21:50 hod.: Peter medzi nami (Dobrá politika je možná, je prejavom sociálnej lásky)

Prí generálnej audiencii sa Svätý otec v katechéze zameril na princíp spoločného dobra. Zdôraznil, že dostať sa z krízy spôsobenej pandemiou si vyžaduje zamerať sa na spoločné dobro všetkých a prekonať egoizmus osobných a skupinových záujmov. Pápež zvlášť poukázal na poslanie politikov.

Štvrtok 9. 6. o 16:05 hod.:

Čierna Madona (dokument)

Dokumentárny film o nadprirodzenej pomoci Loretánskej Panny Márie v strednej Európe v 16. – 17. storočí. Historické fakty v súvislostiach, o ktorých sa v dejepise neučí.

Piatok 10. 6. o 20:30 hod.:

Poznačení Bohom: Svätý Pio z Pietrelciny (film)

Dokument nám približuje život tohto obľúbeného talianskeho svätca, cez ktorého Boh za jeho života i po smrti vykonal množstvo zázrakov a ku ktorému sa utiekajú veriaci z celého sveta.

Sobota 11. 6. o 20:30 hod.:

Návrat Don Camilla 2/5 (film)

Don Camillo odchádza do exilu, zapadnutej horskej dedinky. Mesťčko sa zmieta v rôznych problémoch. Pomôcť si nevie ani Peppone a musí sa vydať za svojím úhlavným nepriateľom.

Nedeľa 12. 6. o 22:30 hod.: Ruženec z Fatimy

Priamy prenos modlitby svätého ruženca.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

4. – 11. ČERVENA 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 6.		PO 6. 6.		ÚT 7. 6.		ST 8. 6.		ČT 9. 6.		PÁ 10. 6.		SO 11. 6.			
Antifona	679	764	1653	1870	949	1061	964	1077	980	1096	996	1113	1389	1556		
Žalm	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	679	764	1653	1870	949	1062	964	1078	981	1096	997	1114	1673	1893		
Antifony	680	765	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	680	765	1654	1871	953	1066	969	1083	985	1101	1001	1118	1674	1556		
Antifona k Zach. kantiku	680	765	1655	1872	953	1066	969	1083	985	1101	1002	1119	1389	1557		
Prosby	680	765	1655	1872	953	1066	969	1084	985	1101	1002	1119	1675	1557		
Závěrečná modlitba	681	766	1656	1873	954	1067	970	1084	1388	1555	1002	1120	1389	1558		
Modlitba během dne:																
Hymnus	643	723	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	681	766	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	682	767	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	683	769	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1684	1558		
Závěrečná modlitba	684	769	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1389	1558		
Nešpory:																
SO 4. 6.																
Hymnus	641	721	641	721	1660	1877	959	1072	975	1090	991	1108	1008	1125	742	837
Antifony	676	760	685	770	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	743	838
Žalmy	676	760	685	770	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	743	838
Kr. čtení a zpěv	678	762	686	772	1663	1880	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	745	840
Ant. ke kant. P. M.	678	762	687	773	1664	1881	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	745	841
Prosby	678	763	687	773	1664	1881	963	1076	979	1095	995	1112	1011	1129	745	841
Záv. modlitba	679	763	681	766	1656	1873	963	1077	980	1095	1388	1555	1012	1130	749	844
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Nedeľa 5. 6. – slavnosť Seslání

Ducha Svätého

1. čt.: Sk 2,1-11
 Ž 104(103),1ab+24ac.
 29bc-30.31+34

Odp.: srov. 30 (*Sešli svého Ducha, Hospodine, a obnov tvář země!*)

Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 12,3b-7.12-13
 nebo Řim 8,8-17

Ev.: Jan 20,19-23

nebo Jan 14,15-16.23b-26

Pondělí 6. 6. – památka Panny

Marie, Matky církve

1. čt.: Gn 3,9-15.20

nebo Sk 1,12-14

Ž 87(86),2.3+5.6-7

Odp.: 3 (*Slavné věci se o tobě vypravují, město Boží!*)

Ev.: Jan 19,25-34

Úterý 7. 6. – ferie

1. čt.: 1 Král 17,7-16

Ž 4,2-3.4-5.7-8

Odp.: 7b (*Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!*)

Ev.: Mt 5,13-16

Středa 8. 6. – ferie

1. čt.: 1 Král 18,20-39

Ž 16(15),1-2a.4.5+8.11

Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.*)

Ev.: Mt 5,17-19

Čtvrtek 9. 6. – svátek Ježíše

Krista, nejvyššího a věčného kněze

1. čt.: Iz 6,1-4.8

nebo Žid 2,10-18

Ž 23(22),2-3.5.6

Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

Ev.: Jan 17,1-2.9.14-26

Pátek 10. 6. – ferie

1. čt.: 1 Král 19,9a.11-16

Ž 27(26),7-8a.8b-9abc.13-14

Odp.: 8b (*Hospodine, hledám tvou tvář.*)

Ev.: Mt 5,27-32

Sobota 11. 6. – památka

sv. Barnabáše

1. čt.: Sk 11,21b-26; 13,1-3

Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4.5-6

Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)

Ev.: Mt 10,7-13

NABÍDKA KNIH PRO SVATODUŠNÍ DOBU - se slevou 50 % pro čtenáře Světla

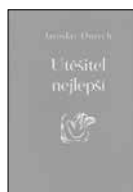

OŽIV PLAMEN

Mons. Josef Hrdlička

Pán Ježíš mluvil k učedníkům i zástupům lidí v podobenstvích. Slíbil, že Duch Svátý, kterého jim sešle, je bude uvádět postupně do celé pravdy. Ježíšova podobenství vypovídají o nehlubších tajemstvích vztahu Boha a člověka. I současná doba nám pomáhá nacházet nová podobenství v překvapivě nových souvislostech. Poznání probouzí úžas a ten rozněcuje touhu jít cestou víry a evangelia. Křesťan je člověk, který nemá vycházet z úžasu. O úžasu a touze je i tato knížka. Všimá si nových podobenství, metafor, přirovnání, paralel, jak je obsahují i evangelia. Kniha také hovoří o víře - plamenu Božího světla v nás, který nemáme jen pro sebe a svou vlastní spásu. Máme ho i pro druhé. Víra je dar, který má být sdílen, oživuje ho vanutí Ducha Svatého, ale zároveň musí být chráněn a moudře ošetřován před prudkými závany zvenčí, aby nebyl uhašen.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., 115x170 mm, 118 stran, původní cena 96 Kč, po slevě 48 Kč

UTĚŠITEL NEJLEPŠÍ

Jaroslav Durych

Rozjímání nad modlitbou k Duchu Svatému. Tříbí a posiluje svědomí vůči „věcem marným, klamným a nicotným“, otevírá srdce pro „dar radostné síly“, učí přijímat „úžasnou moudrost a zkušenost církve, naší Matky a strážkyně pravdy a víry, ... jejíž přísnost je láskou mateřskou, láskou Ducha Svatého, láskou věčnou“.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání, v MCM první • Brož., A6, 56 stran, původní cena 34 Kč, po slevě 17 Kč

DÍKY, JEŽÍŠI!

Dr. Herbert Madinger • Z němčiny přeložil Ing. Pavel Nohel

Spolu s autorem knížky se čtenář může připojit k Ježíšově cestě od poslední večeře až k nanebevstoupení. H. Madinger zde ukazuje, jak se dostat ke zdroji síly. Když přijmeme do svého života evangelium, začneme v sobě cítit novou sílu. Je však potřeba z tohoto zdroje pít. Pak budeme moci v každé životní situaci říct: Díky, Ježíši!

Malice cyrilometodějská s. r. o. Brož., A5, 112 stran, původní cena 109 Kč, po slevě 55 Kč

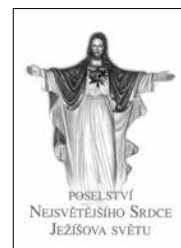

POSELSTVÍ NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA SVĚTU

Kolektiv dle pramenů

Služebnice Boží sestra Josefa Menéndez měla v minulém století podobná zjevení jako v 17. století sv. Markéta Marie Alacoque. V poselství, které Spasitel sdělil sestře Josefě, je osvětlena hodnota životodárného spojení s Kristem. Kristus jí ukázal, co může učinit láska z nejnepatrnějších skutků, když se spojí s ním a jeho zásluhami. Kniha obsahuje nejen poselství, ale také životopis Josefy Menéndez. Vyšlo s církevním schválením.

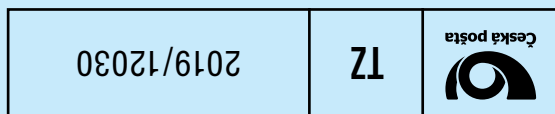
Malice cyrilometodějská s. r. o. Třetí vydání • Brož., A5, 104 stran, původní cena 82 Kč, po slevě 41 Kč

Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@malicecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.malicecm.cz

**Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc**